

[H. C. Hansen.]

synes var en særdeles intelligent bemærkning.

Jeg synes, den var mindre intelligent, fordi jeg går ud fra, at det ærede medlem havde læst betænkningen. — Nu skal det ærede medlem ikke ryste så meget på hovedet, for det hoved bliver der anledning til at bruge meget i dag, så der er ikke grund til at ryste tingene mere fra hinanden, end de er i forvejen. Men vi har sagt ganske klart i betænkningen, at hvis den forudsætning, vi havde opstillet, viste sig ikke at slå til, ville vi ændre vort forslag, idet vi havde det afgørende synspunkt, at der uanset tilskudsordningerne og deres skæbne ville være en mulighed for lettelser over skatterne, over børnetilskuddene, over hjælpen til de gamle, på ca. 50 mill. kr. Det er det, vi har fremført i betænkningen. Vi har ment, at når nu spørgsmålet om skattelettelse er fremført fra regeringens side, og jeg tør naturligvis ikke, som det ærede medlem hr. Edvard Sørensen gjorde det overfor os, vove den ringeste antydning af, at regeringens oplæg har været bestemt af det kommende valg; jeg går ud fra, at det er sådan, som det ærede medlem hr. Edvard Sørensen fremførte med alvor og dyb røst, at oppositionen er skummelt optaget af taktik i anledning af det kommende valg, medens regeringen sidder her med sine saglige, rolige betragtninger uanfægtet af valg-situationen og handler netop sådan, som virkelig forstandige politikere skal handle ... (Edvard Sørensen: Det skal nok passe!) ... nå, det ærede medlem mener det; jeg troede det dog ikke — jeg mente det ironisk. Men vi mener altså, at når regeringen har rejst spørgsmålet om skattelettelse, må man se, hvilke muligheder der i realiteten er for skattelettelse, hvordan det sagligt er muligt, og hvor vidt man sagligt kan gå; man må finde den grænse, som under de givne forhold kan anses for forsvarlig. Det har været vor opgave i de forhandlinger, som er ført.

Efter vort skøn er der i den finansplan, regeringen har forelagt for udvalget, tale om en vis overbudgettering. Her tænker jeg ikke på de 100 mill. kr.s nedsættelse på de militære anlægsarbejder, som efter aftale mellem det radikale venstre og regeringen er foretaget i finanslovsforslaget; det berører overhovedet ikke dette forhold. Her er tale om i finanslovsforslaget at fore-

tage en ændring i overensstemmelse med, hvad regeringen selv på forhånd havde meddelt udvalget at den anså anlægsudgifterne for overbudgetteret med, og der er altså her tale om en ren, skal vi kalde det bogholderimæssig ajourføring af et beløb. Vi mener, at på basis af de erfaringer, vi hidtil har kunnet indhente om de militære budgetter, er der opført et noget større beløb, end man kan forvente at se anvendt i årets løb.

Vi er samtidig af den opfattelse, at vurderingen af skatter og afgifter er i underkanten. Vi anser det for rimeligt, at et beløb på ca. 50 mill. kr. derfor anvendes til den lettelse af skatter, som jeg allerede har talt om, til aldersrenten og til børnetilskuddene, og det er det, vi har opbygget vore forslag efter.

Altså, jeg gentager: for os er udgangspunktet disse 50 mill. kr. Vi har dog under de forudsætninger, jeg har nævnt, samtidig inddraget de 118 mill. kr., som regeringen oprindeligt talte om i forbindelse med tilskudsordningernes ophævelse, skotøjsrabattens bortfald og indtægten fra de posttakst- og jernbanetakstforhøjelser, som man har foreslået.

Derfor er vi nået frem til et forslag, hvis hovedlinie er denne, at der til børnetilskud kan anvendes 54 mill. kr., til skattelettelse kan anvendes 80 mill. kr., til de foranstaltninger, som nu i går er vedtaget vedrørende alders- og invaliderentemodtagere, 20 mill. kr., til sygekasseforbedringerne de 7 mill. kr., som regeringen har foreslået, og som vi har tilsluttet os, og til normalbidraget de 8 mill. kr., som i går blev vedtaget i første omgang imod regeringens og regeringspartiernes stemmer, i næste omgang, d. v. s. ved tredje behandling, enstemmigt efter anbefaling af arbejds- og socialministeren. Det giver et samlet beløb på 169 mill. kr., hvorfra går ca. 2 mill. kr., som spares i administration i kraft af, at en lang række skatteydelse i de meget lave bundklasser efter vort forslag, fremtidig bortfalder. Det vil altså sige det korte og det enkle, at vi i realiteten disponerer over de 50 mill. kr., som vi mener kan anvendes, og derudover har vi medinddraget regeringens beløb, hvis jeg må bruge dette udtryk.

På denne baggrund er der en naturlig forskel på skatteskalaen, både for den fælleskommunale udligningsfond og for stats-